

कक्ष्य m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

कक्ष्म m. Büffel H. c. 182. Lies: कटक्ष्म.

कक्षिक m. Hypokoristikon von कक्षेड P. 5, 3, 83, Vārtt. 8, Sch.

कक्ष्य m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

कक्षेड 1) m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. mit dem patron. कौपीतिक oder कौपीतकेय ÇAT. Br. 2, 4, 3, 1. 14, 6, 2, 1. MBh. 3, 10603. कक्षेड Brh. Âr. Up. 3, 3, 1. — 2) n. Bez. eines auf ihn zurückgeführten Werkes: कक्षेडं कौपीतिकं महाकौपीतिकम् Âçv. Gṛh. 3, 4.

कक्ष्ण s. u. कल्क्ष्ण.

कक्ष्ण n. die weisse Wasserlilie AK. 1, 2, 3, 35. H. 1163. MBh. 3, 11578. 11599. Suçr. 1, 143, 21. 2, 378, 16 (कल्क्ष्ण). 484, 17. R. 3, 15. Vet. 6, 6.

Bhāg. P. 4, 6, 19. 24, 21.

कक्ष (1. क + क्ष) m. eine Kranichart, Ardea nivea AK. 2, 3, 22. Trik. 3, 3, 35. H. 1332.

1. का = कक्ष, कु u. s. w. am Anf. einiger comp. und vielleicht aus der ersten Form hervorgegangen, P. 6, 3, 104. fgg. Vop. 6, 93. fgg.

2. का Nebenform von कन् im partic. कौपमान begehrend, liebend: कार्यमानो वना तं यन्मातृर्ज्ञगन्धः RV. 3, 9, 2. Hierher ist wohl auch काय्य zu ziehen, desgleichen काति. — का (कौ), कायति einen best. Laut von sich geben Duātup. 22, 19.

कांशि m. Becher: अन्वृचं कांशीन्निनयति Kauç. 24. (पिबति) त्रिंस्त्रीकांशीन्निनयति त्रिंस्त्रीकांशीन्निनयति षड्रात्रम् 47. 87. — Offenbar mit कांस्य verwandt.

कांश्यनील s. u. कांस्यनील.

कांस्, कांस्ते glänzen, leuchten Duātup. 16, 46, v. l. für कास्, कांस्ते.

कांस 1) adj. aus Kaṁsa (fehlt als N. einer Localität u. Kaṁsa) gebürtig gaṇa तत्तशिलादि zu P. 4, 3, 93. — 2) m. n. Siddh. K. 249, b, 7.

कांस्य (von कांस) P. 4, 3, 168 (von कांसीय, was wohl Messing bedeutet). 153 (eine neue Bild. von कांस्य). 1) adj. messingen: वार्षणे सुवेण कांस्येन वा Çāṅku. Çr. 4, 16, 5, 15. Kāṭh. Çr. 2, 3, 5. 22, 10, 31. शुभं पात्रं तु कांस्यं स्यात्तन्नामं प्रणयेत् Gṛh. 1, 68. न पदौ धावयेत्कांस्ये कदाचिदपि भाजने M. 4, 65. R. 4, 50, 33. कांस्यभाजन (kann auch subst. Messing sein) Suçr. 1, 74, 19. 2, 446, 15. — 2) n. a) Messing H. 1049. an. 2, 354. Med. j. 11. M. 3, 114. 11, 167. 12, 62. Jāṇ. 1, 190. Suçr. 1, 228, 2. — b) ein messingenes Trinkgeschirr H. an. Med. Çāṅku. Çr. 4, 21, 8. Çikṣā 29. Pār. Gṛh. 1, 3, 3, 4. Suçr. 1, 171, 9. 2, 181, 10. 302, 12. MBh. 2, 1751. बालनेन निदानेन कांस्यं भवतु दोहन्म MBh. 13, 4587. कांस्येदोहा (गौः) 3517. कांस्येदोहना 2, 1910. R. 1, 72, 23. कांस्योपदोहा MBh. 3, 12725. 12727. Vgl. auch AV. 18, 3, 17. — c) ein best. musik. Instrument H. an. Med. — d) ein best. Maass (vgl. कांस und die Beispiele unter b) H. an.

कांस्यक (von कांस्य) n. Messing Trik. 2, 9, 33.

कांस्यकार (कां + कार) m. f. = कांसकार Trik. 3, 3, 235. Mit. 141, 8.

कांस्यत्र (कां + त्र) adj. messingen Suçr. 2, 333, 7.

कांस्यताल (कां + ताल) m. Cymbel AK. 1, 1, 7, 4. H. 286, Sch.

कांस्यनील (कां + नील) 1) schwefelsaures Kupfer, blauer Vitriol Suçr. 2, 109, 1. 312, 10. n. H. 1052. कांस्यनीली Suçr. 2, 380, 4. — 2) m. N. pr. eines Affen: कांश्यनीलो हरिनीलः R. 4, 39, 23.

कांस्यमय (von कांस्य) adj. messingen H. 286, Sch.

II. Theil.

कांस्यमल (कां + मल) n. Grünspan Suçr. 2, 327, 18. 330, 9.

कांस्यम (कां + म्रमा) adj. messingfarben Suçr. 2, 317, 21.

1. काक 1) m. Un. 3, 43. Çāṅt. 2, 7. a) Krähe Nir. 3, 18. AK. 2, 5, 20. 3, 4, 26, 197. Trik. 2, 5, 19. 3, 3, 8, 9. H. 1321. an. 2, 4. Med. k. 19. Adh. Ba. in Ind. St. 1, 40. M. 7, 21. 11, 131. 154. 156. 159. 12, 62. 76. MBh. 3, 16266. R. 2, 96, 38. fgg. 5, 36, 35. 36. Suçr. 1, 24, 7. 110, 12. 114, 8. 202, 13. Hir. 8, 18. 17, 14. काकोच्छ्वास Suçr. 1, 113, 18. काकरत Verz. d. B. H. No. 896. 897. न त्वा काको मन्ये ich achte dich weniger als eine Krähe gaṇa नावादि zu P. 2, 3, 17, Vārtt. 2. काका: किमपराध्यति हंसैर्गन्धेषु शालिषु sprüchw. Kathās. in Berichte der K. S. Ges. d. Ww. phil.-hist. Cl. 1833, S. 192. तीर्थकाक wie eine Krähe an einem geheiligten Badeorte d. i. nicht an seinem Platze seiend P. 2, 1, 42, Sch. — b) ein unverschämter, zudringlicher Mensch Trik. 3, 3, 8, 9. Çāṅdar. im ÇKDr. — c) Krüppel. — d) das Eintauchen des Kopfes in Wasser (nach Krähenart) H. an. Med. — e) Sectenzeichen (तिलका) Çāṅdar. im ÇKDr. — f) ein best. Maass H. an. Med. — g) eine best. Pflanze Trik. H. an. Med. Ardisia humilis Vahl. (s. काकजम्बु). — h) N. eines Dvīpa H. an. Med. — i) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193, N. 142. — 2) f. काकी a) Krähenweibchen P. 6, 3, 42, Vārtt. 1, Sch. Pāṇāt. I, 233. 32, 23. 33, 3. Kathās. 21, 80. Personif. eine Tochter Kaçjapa's von der Tāmra und Mutter der Krähen Hariv. 222. der Eulen MBh. 1, 2620. fg. — b) eine best. Arzneipflanze, = काकोली Rāśan. im ÇKDr. u. dem letzten Worte. — c) N. pr. einer der 7 Mütter von Çicu MBh. 3, 14396. — 3) f. काका N. verschiedener Pflanzen: a) = काकजङ्घा, b) = काकानसा, c) = काकमाची, d) = काकोडुम्बिका oder मलपू, e) = काकोली, f) = रत्तिका H. an. Med.

2. काक (von 1. काक) n. 1) Krähenschwarm P. 4, 2, 37, Sch. H. an. 2, 5. Med. k. 21. — 2) eine bes. Art coitus H. an. Med.

काककडु (काक + कडु) f. Panicum miliaceum (eine Getreideart) H. 1178.

काककला (काक + कला) f. N. einer Pflanze (s. काकजङ्घा) Ġāṭādh. im ÇKDr.

काककायनि patron. von काक gaṇa वाकिनादि zu P. 4, 1, 158.

काकगुरु (काक + गुरु) gaṇa मूलविभुनादि zu P. 3, 2, 5, Vārtt. 2.

काकघ्नी (काक + घ्नी) f. eine Species von Karaúga (महाकरञ्ज) Rāśan. im ÇKDr.

काकचाण्डोश्चर (काक - चाण्डो - ईश्चर) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 647.

काकचिञ्चा (काक + चिञ्) f. Name eines Strauchs, Abrus precatorius. Çāṅdar. im ÇKDr. Auch °चिञ्चि dies. °चिञ्ची AK. 2, 4, 3, 16. Trik. 2, 4, 14.

काकचिञ्चिक Bez. eines best. weichen Stoffes: काकचिञ्चिकमुखसंस्पर्श Lalit. Calc. 29, 11. काचिञ्चिक 19, 3. काचिलिन्दिक 73, 7. 94, 14. काचिलिन्दि Fouc. 19. 32. 70. 86. 139. 266. 273. Die beiden Sanskrit-Handschriften, welche Fouc. zu Gebote standen, haben काचिलिन्दि. Die engl. Uebersetzung in der Calc. Ausg.: soft as the down on the pod of the Kuchinchika (Abrus precatorius?), also noch eine neue Form des Wortes.

काकच्छर (काक + छर) m. Bachstelze Çāṅdar. im ÇKDr. Nach Wils. auch = काकपत.